

ЗВЕРНЕННЯ

Центрального Комітету КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР до Комуністичної партії, до радянського народу

Дорогі товариші!

Комуністична партія Радянського Союзу, весь радянський народ зазнали тяжкої втрати. Обірвалося життя видатного діяча лєнінської партії і Радянської держави, подум'яного патріота соціалістичної Батьківщини, невтомного борця за мир і комунізм Юрія Володимировича Андропова.

Його життя — зразок беззавітної служіння інтересам партії і народу, великій справі Леніна. На всіх ностах, де з волі партії працював Юрій Володимирович Андропов, він віддавав свої сили, знання, величезний життєвий досвід неухильному здійсненню політики партії, боротьбі за торжество комуністичних ідей.

Якості видатного політичного керівника яскраво проявились в усій багатогранній діяльності Ю. В. Андропова — на комсомольській роботі і в організації партизанського руху в Карелії в роки Великої Вітчизняної війни, на найвідповідальніших ділянках партійної і дипломатичної діяльності. Багато праці виклав він у зміцненні безпеки нашої держави.

З усією силою видатні здібності і організаторський талант товариша Андропова — керівника лєнінського типу — розкрилися в його роботі на постах Генерального секретаря ЦК КПРС і Голови Президії Верховної Ради СРСР.

Короткий строк довелося Ю. В. Андропову очолювати Центральний Комітет КПРС. Але за цей час партія, йдучи курсом XXVI з'їзду, творчо збагачуючи його, забезпечила швидке просування країни на всіх напрямках економічного і соціального прогресу.

Важливими віхами в житті партії і народу, в зміцненні їх непорушної єдності стали листопадовий (1982 р.), червневий і грудневий (1983 р.) Пленуми ЦК КПРС. У рішеннях Пленумів, у виступах Ю. В. Андропова було розвинуто і конкретизовано сучасну стратегію партії — стратегію адосконалення зрілого соціалізму.

У цей період зусилля партії і народу були сконцентровані на прискоренні розвитку економіки, на поліпшенні управління народним господарством, зміцненні партійної, державної і трудової дисципліни, підвищенні відповідальності кадрів, на розвитку творчої активності мас.

Важкі партійні заходи підпорядковані одній меті — зростанню добробуту радянських людей, посиленню могутності Радянської держави. В усьому цьому великими є заслуги Юрія Володимировича Андропова.

Значним є вклад Ю. В. Андропова у розвиток всебічного співробітництва країні соціалістичної співдружності, у зміцнення єдності і згуртованості міжнародного комуністичного і робітничого руху, у підтримку боротьби народів за свободу і незалежність.

Під його керівництвом ЦК КПРС і Радянська держава послідовно і наполегливо здійснювали на міжнародній арені лєнінський зовнішньополітичний курс — курс на усунення загрози термоядерної війни, на тверду відсіч агресивним підступам імперіалізму, на зміцнення миру та безпеки народів.

У ці скорботні дні комуністи, весь радянський народ ще тісніше згуртовують свої ряди навколо лє-

нінського Центрального Комітету партії, Політбюро ЦК КПРС. Трудящі Радянського Союзу бачать у Комуністичній партії свого випробуваного, колективного вождя, сповнені рішучості беззавітно боритися за втілення в життя її внутрішньої і зовнішньої політики, яка виражає корисні інтереси народу. Лєнінський курс партії непохитний. Партія озброєна ясною і чіткою програмою дій, виробленою XXVI з'їздом КПРС, наступними Пленумами її Центрального Комітету.

КПРС і далі наполегливо й цілеспрямовано проводитиме лінію на всемірну інтенсифікацію виробництва, прискорення науково-технічного прогресу, посилення організованості і дисципліни, на шухляне зростання матеріального і духовного рівня життя народу. Вона зміцнюватиме непорушний союз робітничого класу, колгоспного селянства й інтелігенції, братерську дружбу народів СРСР, розвиватиме соціалістичну демократію, виховуватиме людей в дусі радянського патріотизму і пролетарського інтернаціоналізму, відданості великим ідеалам комунізму.

У винийшій складній міжнародній обстановці, яка небезпечно загострилася, КПРС, Радянська держава вважають своїм найпершим обов'язком посвідковно підстоювати справу миру, виявляти витримку і пильність, рішуче зривати авантюристичні заміри імперіалізму, зміцнювати оборону могутності країни.

Радянський народ — переконаний противник вирішення спірних міжнародних питань силою. Світ без воєн — наш ідеал. У боротьбі за міцний мир разом з нами — братні країни соціалізму, комуністичні і робітничі партії, борці за національне і соціальне визволення, широкі народні маси, які виступають за відвернення термоядерної катастрофи.

Наша партія і держава і далі твердо й неухильно проводитимуть у життя принципи мирного співіснування держав з різними суспільним ладом. Ми бажаємо жити в мирі з усіма країнами, активно співробітничати з тими урядами і організаціями, хто готовий чесно і конструктивно працювати в ім'я миру.

Радянський народ твердо знає: партія, Центральний Комітет, його керівне ядро непохитно вірні лєнінському праворозі, справі Великого Жовтня. Партія свято дорожить довір'ям народу і вважає найвищою метою своєї діяльності турботу про благо і щастя радянських людей. Єдність партії і народу була, є і буде джерелом нашої сили.

У пам'яті комуністів, усіх радянських людей Юрій Володимирович Андропов назавжди залишиться як людина безмежно віддана вченню Маркса-Енгельса-Лєніна, принципова і скромна, близька до людей праці, чуйна до їх потреб і турбот, людина, яка зміла підпорядкувати все інтересам соціалістичної Вітчизни.

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР, Рада Міністрів СРСР висловлюють глибоку впевненість у тому, що комуністи, всі радянські люди з новою силою виявлять свою класову свідомість і організованість, свої високі колективістські якості, цілеспрямованою самовідданою працею забезпечать виконання народногосподарських планів і соціалістичних зобов'язань, дальший розквіт нашої великої Батьківщини.

ВІД ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ
КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ,
ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР,
РАДИ МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР з глибокою скорботою сповіщають партію і весь радянський народ, що 9 лютого 1984 року о 16 год. 50 хв. після тривалого хвороби помер Генеральний секретар Центрального Комітету КПРС, Голова Президії Верховної Ради СРСР Юрій Володимирович АНДРОПОВ.

Ім'я Юрія Володимировича Андропова — видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, стійкого борця за ідеали комунізму, за мир — назавжди збережеться в серцях радянських людей, усього прогресивного людства.

МЕДИЧНИЙ ВИСНОВОК ПРО ХВОРОБУ І ПРИЧИНУ СМЕРТІ АНДРОПОВА ЮРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА

Андропов Ю. В., 1914 року народження, хворів на інтервенційний нефрит, нефросклероз, вторинну гіпертензію, цукровий діабет, які ускладнилися хронічною нирковою недостатністю.

З лютого 1983 р. у зв'язку з припиненням функцій нирок перебував на лікуванні гемодіалізом («штучна нирка»).

Здійснюване лікування забезпечувало задовільне самопочуття і працездатність. Однак наприкінці січня 1984 р. став погіршуватися у зв'язку з наростанням дистрофічних змін у внутрішніх органах і прогресуючою гіпотонією.

9 лютого 1984 р. о 16 год. 50 хв. при наростаючих явищах серцево-судинної недостатності і припиненні дихання настала смерть.

При патолого-анатомічному дослідженні діагноз повністю підтвердився.

Начальник четвертого головного управління при Міністерстві охорони здоров'я СРСР
Академік АН СРСР, АМН СРСР, професор
Академік АМН СРСР, професор
Академік АМН СРСР, професор
Член-кореспондент АМН СРСР, професор
Член-кореспондент АМН СРСР, професор
Член-кореспондент АМН СРСР, професор
Професор
Лікувальний лікар
Академік АМН СРСР, професор
Заслужений діяч науки, професор

Є. ЧАЗОВ
М. ЛОПАТІН
М. МАЛИНОВСЬКИЙ
В. ФЕДОРОВ
О. ЧУЧАЛІН
В. СМАГІН
Г. НУЛАЦОВ
А. ВОРОБ'ЯВ
Б. АРХИПОВ
М. КРАЄВСЬКИЙ
Ю. ПОСТНОВ

У ЦК КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР І РАДИ МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР постановили:

1. У зв'язку з кончиною Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимиро-

вича Андропова оголошені в країні траур 11, 12, 13, 14 лютого 1984 р.

У день похорошу в початкових, посьмірничих і середніх школах навчальних занять не проводити.

2. У момент поховання Юрія Володимировича Андропова провести

гарматні залпи в Москві, столицях союзних республік, у містах-героях Ленінграді, Волгограді, Одесі, Севастополі, Поноросієвську, Керчі, Тузі, у фортеці-герої Бресті, а також у містах Калінінграді, Львові, Ростові-на-Дону, Куйбишеві,

Свердловську, Новосибірську, Читі, Хабаровську, Владивостопі, Североморську, Ставрополі, Петрозаводську.

В цей же час зупинити на п'ять хвилин роботу всіх підприємств і організацій по всій території Радянського Союзу, за винятком підприємств безперервного виробництва; провести протягом трьох хвилин салют гудками на фабриках, заводах, залізницях, на суднах морського і річкового флоту.

Юрій Володимирович АНДРОПОВ

9 лютого 1984 р. на сімдесятому році життя після тривалої хвороби помер Генеральний секретар Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу, Голова Президії Верховної Ради СРСР, Герой Соціалістичної Праці Юрій Володимирович Андропов.

Пішов з життя видатний діяч Комуністичної партії і Радянської держави, міжнародного комуністичного і робітничого руху. З його ім'ям нерозривно зв'язані дальші зміцнення єдності партії і народу, вдосконалення суспільства, розвитку соціалізму, підвищення народної добробуту, зміцнення економічної та оборонної могутності нашої Батьківщини, втілення в життя ленінської миролюбної зовнішньої політики.

Юрій Володимирович Андропов народився 15 червня 1914 р. в сім'ї залізничника на станції Пугуєвська Ставропольського краю. Трудову діяльність почав з 16 років. Був робітником у місті Моздок Північно-Осетинської АРСР. У цей час, в 1930 році, вступив до лав ВЛКСМ. Після вступу в 1932 році до Рибінського технікуму водного транспорту одночасно з навчанням працював на різних суднах Волзького пароплавства матросом, штурманом і помічником капітана. Потім вчився в Петрозаводському державному університеті, закінчив Вищу партійну школу при ЦК КПРС.

У 1936 році Ю. В. Андропов був обраний званням секретарем комсомольської організації технікуму водного транспорту

в місті Рибінську Ярославської області. Згодом його вступили комсомолом ЦК ВЛКСМ судноверфі імені Володарського в місті Рибінську. У 1937 році Ю. В. Андропов призначався завідувачим відділом, потім обирається секретарем, а в 1939 році — першим секретарем Ярославського обкому ВЛКСМ. У тому ж році він став членом Комуністичної партії. В 1940 році Ю. В. Андропов — перший секретар ЦК ЛКСМ Карелії.

З перших днів Великої Вітчизняної війни Ю. В. Андропов — активний учасник партизанського руху в Карелії. Він займається організацією комсомольського підрозділу і політичною роботою серед молоді на тимчасово окупованій противником радянській території, переправленням за лінію фронту бойових груп і здійсненням операцій у тилу ворога.

Після визволення від фашистських загарбників міста Петрозаводська в 1944 році Ю. В. Андропов вступився на партійну роботу: був обраний другим секретарем Петрозаводського міського партії, а в 1947 році — другим секретарем ЦК Комуністичної партії Радянського Союзу.

У 1953 році партія направляє Ю. В. Андропова на дипломатичну роботу в МЗС СРСР, а в 1954 році він призначається надзвичайним і повноважним послом СРСР в Угорській Народній Республіці.

У 1957 році Ю. В. Андропов затверджується завідувачим відділом ЦК КПРС.

У 1961 році на XXII з'їзді і на всіх наступних з'їздах партії Ю. В. Андропов обирається членом Центрального Комітету КПРС. У 1962—1967 роках працював секретарем ЦК КПРС.

У 1967 році він обирається кандидатом у члени Політбюро ЦК КПРС. З 1973 року Ю. В. Андропов — член Політбюро ЦК КПРС.

З 1967 по 1982 рік Ю. В. Андропов за направленням партії працює головою Комітету Державної безпеки при Раді Міністрів СРСР.

У травні 1982 року Ю. В. Андропов знову обирається секретарем ЦК КПРС.

Позачерговий Пленум ЦК КПРС, що відбувся 12 листопада 1982 року, обрав Ю. В. Андропова Генеральним секретарем Центрального Комітету Комуністичної партії Радянського Союзу.

Ю. В. Андропов був депутатом Верховної Ради СРСР 3-го і 6—10-го скликань. На восьмій сесії Верховної Ради СРСР 10-го скликання в червні 1983 року Ю. В. Андропов був обраний Головою Президії Верховної Ради СРСР.

На всіх постах, де з волі партії працював Юрій Володимирович Андропов, яскраво проявилася його

відданість великій справі Леніна. Усі свої сили, знання і досвід він віддавав дальшому посиленню політичної та організаторської діяльності партії, підвищення її керівної

ролі в житті радянського суспільства, високої відповідальності кожного комуніста перед партією і народом. Ю. В. Андропов постійно дбав про неухилне додержання ленінських норм партійного життя, забезпечення колективності в роботі партійних органів — від Політбюро ЦК КПРС до місцевих партійних комітетів.

Значним є вклад Ю. В. Андропова в теоретичну розробку актуальних проблем сучасності. В його виступах, працях глибоко розкрито характерні особливості сучасного етапу в розвитку радянського суспільства, чітко визначено поточні й перспективні завдання партії і Радянської держави в будівництві комунізму.

Головну увагу Ю. В. Андропов приділяв реалізації творчих планів, розроблених XXVI з'їздом партії, листопадним (1982 р.) і наступними Пленумами ЦК КПРС. У його виступах були висунуті завдання підвищення ефективності виробництва і якості роботи, вдосконалення управління, планування, господарського механізму. Ю. В. Андропов надавав величезного значення ініціативі трудящих у боротьбі за наведення дисципліни і порядку, підвищення організованості і відповідальності.

Глибокі оцінки і висновки по основних напрямках дальшого економічного розвитку країни були дані Ю. В. Андроповим у виступі на грудневому (1983 р.) Пленумі ЦК КПРС. У цьому важливому політичному докумен-

ті яскраво виражена соціально-економічна політика партії і Радянської держави на сучасному етапі.

Ленінська національна політика набула розвитку в доповіді Ю. В. Андропова «60 років СРСР». У ній було узагальнено досвід здійснення в нашій країні ідей дружби і братерства народів, повної рівноправності всіх націй і народностей країни.

Ю. В. Андропов постійно дбав про вдосконалення ідеологічної роботи партії, про утвердження високої моральності, про всемірне поліпшення комуністичного виховання трудящих.

Очолюючи Раду оборони СРСР, Ю. В. Андропов виявляв постійну турботу про розвиток Збройних Сил СРСР, про підтримання на належному рівні оборонної могутності нашої Батьківщини.

Ю. В. Андропов багато сил і енергії віддавав втіленню в життя програми миру. В заявах та інших виступах Ю. В. Андропова з питань зовнішньої політики міститься глибокий класовий аналіз сучасного міжнародного становища, розкрито джерело напруженості і показані шляхи боротьби з небезпечкою, яка нависла над людством. У цих документах викладено найважливіші конструктивні ініціативи партії, спрямовані на зміцнення загальної миру і міжнародної безпеки. Ю. В. Андропов невтомно виступав за зміцнення співробітництва, єдності і згуртованості соціалістичних країн, міжнародного комуністичного і робітничого руху, на підтримку національно-в-

ольної боротьби народів.

Багато сил віддав Ю. В. Андропов утвердженню здорових начал у міжнародних відносинах, принципів розрядки, зміцненню основ мирного співіснування держав з різним суспільним ладом, приборканню гонки озброєнь, усуненню загрози ядерної війни. Ця діяльність Ю. В. Андропова зустрічала гарячий відгук і одностайну підтримку всього радянського народу, мільйонів людей за рубежом.

За великі заслуги перед Батьківщиною Ю. В. Андропов, відданому діячові Комуністичної партії і Радянської держави в 1974 році було присвоєно звання Героя Соціалістичної Праці. Він нагороджений чотирма орденами Леніна, орденом Жовтневої Революції, Червоного Прапора, трьома орденами Трудового Червоного Прапора і медалями.

В особі Ю. В. Андропова радянські комуністи, всі трудячі, наші зарубіжні друзі бачили видатного керівника ленінського типу. Його відзначали чуйне ставлення до людей і скромність. Він користувався глибокою повагою і довірою радянських людей. Весь життєвий шлях Юрія Володимировича Андропова — від робітника до Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР — є яскравим прикладом самовідданого служіння партії і народові.

Світлий образ Юрія Володимировича Андропова, борця за мир і щастя людей, назавжди збережеться в серцях комуністів, усіх радянських людей.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КПРС

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

РАДА МІНІСТРІВ СРСР

У ЦК КПРС, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР І РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Центральний Комітет КПРС, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР постановили:

1. Утворити комісію по організації похорону Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова в такому складі: тт. Черненко К. У. (голова), Аліев Г. А., Ворогінков В. І., Горбачов М. С., Гришин В. В., Громико А. А., Романов Г. В., Соломенцев М. С., Тихонов М. О., Устинов Д. Ф., Кузнецов В. В., Пономарьов Б. А., Чебриков В. М., Зімянін М. В., Лигачов Є. К., Александров А. П., Шалаєв С. О., Мишин В. М., Марков Г. М., Хренников Т. М., Пономарьов М. П., Терешкова В. В., Сенькін І. І., Ульянов М. О., Климук П. І., Чичеров В. С., Абрам...

2. Поховати Ю. В. Андропова на Красній площі.

ВІД КОМІСІЇ ПО ОРГАНІЗАЦІЇ ПОХОРОНУ ГЕНЕРАЛЬНОГО СЕКРЕТАРЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КПРС, ГОЛОВИ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР ЮРІЯ ВОЛОДИМИРОВИЧА АНДРОПОВА

Комісія повідомляє, що труну з тілом Юрія Володимировича Андропова буде встановлено в Колонному залі Будинку Спілок 11 лютого 1984 року.

Доступ трудящих у Колонний зал для прощання з Юрієм Володимировичем Андроповим відкрито 11 лютого ц. р. з 15 години до 22 години; 12 і 13 лютого — з 9 години ранку до 22 години.

ЦЕНТРАЛЬНОМУ КОМІТЕТОВІ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР, РАДІ МІНІСТРІВ СРСР

Комуністи, всі трудячі Української РСР з глибоким сумом сприйняли звістку про тяжку втрату — кончину видатного діяча Комуністичної партії і Радянської держави, стійкого борця за ідеали комунізму, за мир Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Юрія Володимировича Андропова.

Наша партія, радянський народ втратили свого вірного сина, беззавітно відданого справі Леніна більшовика, визначного організатора, талановитого, мужнього керівника. Славне життя Юрія Володимировича Андропова було присвячене беззавітному служінню соціалістичній Батьківщині, нашому, великому народові. Його становлення як керівника ленінської школи, багатогранна, плідна діяльність невіддільні від героїчної історії нашої Батьківщини, боротьби радянського народу за побудову нового суспільства.

З великою силою розкрився яскравий талант Юрія Володимировича Андропова на посту Генерального секретаря ЦК нашої партії, Голови Президії Верховної Ради СРСР. З його ім'ям нерозривно зв'язані розробка і конкретизація актуальних

теоретичних і практичних проблем розвинутого соціалістичного суспільства, здійснення великих економічних, соціальних, політичних і організаційних заходів, спрямованих на вдосконалення всіх сторін життя партії і держави, утвердження справді ленінського стилю керівництва, поглиблення демократичних основ життєдіяльності нашого суспільства, зміцнення дисципліни і організованості на всіх ділянках роботи.

Визначний теоретик Ленінської партії, Юрій Володимирович Андропов глибоко володів законами суспільного розвитку, з великою політичною майстерністю застосовував їх у сучасних умовах, з непохитною переконаністю і пристрасністю відстоював чистоту революційної марксистсько-ленінської теорії. Його відзначали вміння реалістично оцінювати справжній стан справ, правильно, з урахуванням конкретної обстановки визначати наміри і завдання, основні напрями внутрішньої і зовнішньої політики, наполегливо і послідовно проводити в життя ленінську генеральну лінію КПРС.

Усім своїм життям, невтомною діяльністю Юрій Володимирович Андропов

утверджував творчий, науковий підхід до розв'язання завдань соціалістичного будівництва, єдність слова і діла, справжню колегіальність у роботі Центрального Комітету нашої партії. В ньому органічно поєднувалися широкій політичний кругозір, непохитна воля, енергія і стійкість, більшовицька принципиовість, чудова людська якість — скромність, чуйність, уважність до людей.

Великими є заслуги Юрія Володимировича Андропова в проведенні в життя миролюбної зовнішньої політики Комуністичної партії і Радянської держави, зміцненні могутності нашої багатонаціональної соціалістичної Батьківщини, міжнародних позицій усієї соціалістичної співдружності, в згуртуванні світового комуністичного і робітничого руху на випробуваних принципах марксизму-ленінізму і пролетарського інтернаціоналізму.

Заяви Юрія Володимировича Андропова, в яких у концентрованому вигляді висловлено ленінські принципи нашої зовнішньої політики, по праву визнані світовою громадськістю конкретною програмою боротьби за мир,

за відвернення загрози ядерної війни в умовах нинішнього загострення з вини імперіалістичних сил міжнародної обстановки.

Комуністи, трудячі Радянської України гаряче, всім серцем схвалюють і одностайно підтримують розроблений під безпосереднім керівництвом Юрія Володимировича Андропова і послідовно здійснюваний Центральним Комітетом КПРС, його Політбюро курс листопадового (1982 р.) і наступних Пленумів ЦК КПРС. Вони безроздільно довіряють рідній партії, активно підтримують її внутрішню і зовнішню політику.

У цю скорботну годину український народ ще тісніше згуртується навколо ленінського Центрального Комітету КПРС, який непохитно і впевнено веде нашу країну по шляху комуністичного будівництва.

Комуністи, трудячі Радянської України зроблять усе для втілення в життя рішень XXVI з'їзду КПРС, здійснення планів комуністичного творення, заповітів великого Леніна, служінню яким присвятив своє яскраве життя Юрій Володимирович Андропов.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ КОМІТЕТ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ

ПРЕЗИДІЯ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

РАДА МІНІСТРІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР

ВИБОРИ до Верховної Ради СРСР

ПРО РЕЄСТРАЦІЮ КАНДИДАТА В ДЕПУТАТИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

6 лютого 1984 року на засіданні Округової виборчої комісії кандидатом у депутати до Ради Союзу Верховної Ради СРСР по Кіровоградському виборчому округу № 478 зареєстровано Машнягуцу Івана Григоровича, 1956 року народження, українця, члена

ВЛКСМ, фрезерувальника кіровоградського заводу «Гідрошина» імені XX з'їзду КПРС.

Округови виборча комісія по виборах до Ради Союзу Верховної Ради СРСР одинадцятого скликання по Кіровоградському виборчому округу № 478.

До пізнього вечора світиться вікна центрального агітпункту Новоукраїнки, розташованого в приміщенні міського Палацу культури. Простора, застигла кімната. Полиці з тематичною літературою, підшивки газет, на стінах

Цікавим був вечір-зустріч з молодими виборцями, який підготувала і провела методист районного будинку культури В. І. Чайковська. Перед молодими виборцями виступили голова народного суду Д. П. Назарук, заступник голови міськради А. А. Гребе-

НАМ КРАЇНА ПРАВО ДАЛА

— наочна агітація, стенди, що розповідають про зміни, які відбулися в країні, області, районі за час від минулих виборів. Так, наприклад, за три роки ХІ п'ятиріччя в Новоукраїнському районі введено в дію 37,5 тисячі квадратних метрів житла. Серед новобудов, недавно зданих в експлуатацію, і дитсадок колгоспу «Росія» на 320 місць.

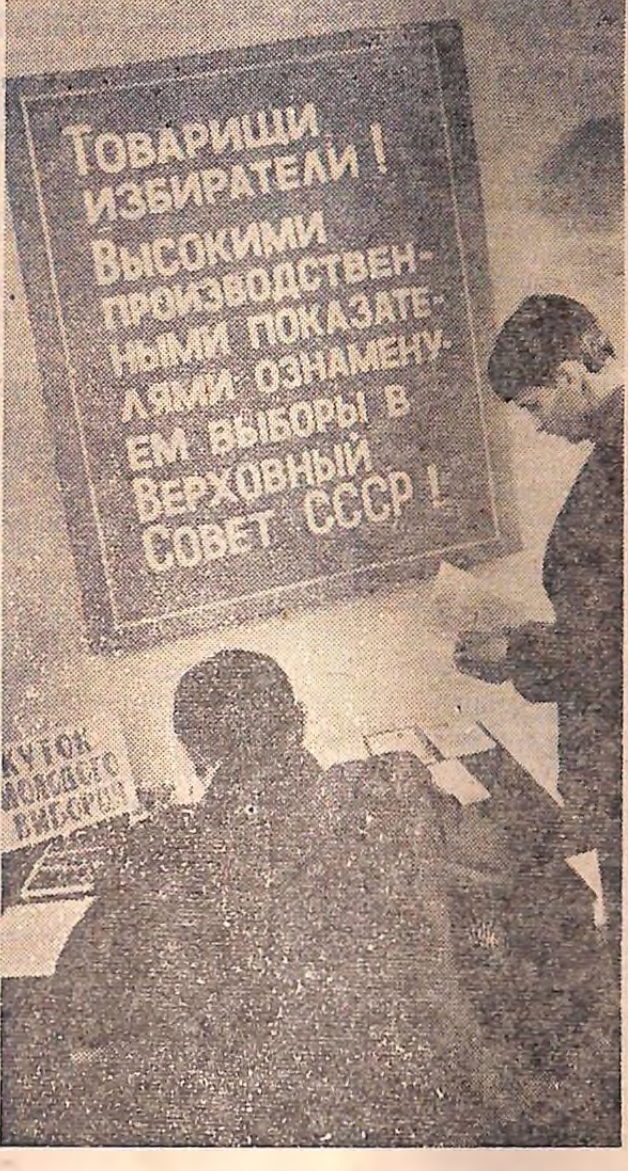
За час роботи агітпункту, яким завівде Л. І. Гордницька, тут проведено чимало цікавих заходів. Серед них — бесіда «Конституція СРСР — основний закон нашого життя», лекції «Радянський народ — народ-переможець, народ-творець», «Ленінський комсомол — бойовий помічник і надійний резерв партії», зустріч з ветераном партії П. В. Бугаєвим.

шук, помічник прокурора А. Ю. Яровий. На дільниці працює багато молодих агітаторів. Найактивніші — секретар комсомольської організації заводу протодварія Тетяна Карабуля, вчитель СШ № 7 Олена Нечай та Наталія Барміна, методист районного будинку культури Юрій Данилов, бібліотekar ЦРБ Людмила Лаврущенко та інші.

4 березня виборці голосуватимуть у цьому агітпункті за кандидата до Ради Союзу Верховної Ради СРСР свого земляка, двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова.

Л. ЯРМОЛЕНКО.
На знімку: тут розмістився центральний агітпункт Новоукраїнки.
Фото В. ГРИБА.

м. Новоукраїнка.

(Продовження. Поч. у №№ 15, 17)

ПОЖЕЖА

Десь через тиждень маістер-німець, лукаво підморгує, знову покликав хлопців ремонтувати пічку... Далі їх посилає у цій же справі в деякі інші бараки. Отак хлопці й набули репутації пічників-сажотрусів і невдовзі уже ремонтували дахи й пічче опалення майстерень. Коли дійшла черга до верстатного цеху, у приміщення їх не впустили, заєвівши підлатати лиш його покрівало. Працюючи, нішком спостерігали, як із цеху (виключно німецькі робітники) виносили на подвір'я довгі, наглухо забиті ящики для відправки в порт. Неважко було здогадатися, що виготовляли тут якісь деталі військового призначення. З гіркою думали «пічки» про одне й те ж: на чинка цих ящиків, певно, сіятиме смерть і на їхній, рідній землі. Але що вони могли заподіяти, маючи під руками примітивний інструмент? Хіба...

Задумане виконали швидко й непомітно: коли робітники пішли на обід, хлопці вилили в димар кілька відер гарячої смоли. А восени, коли з моря подує холодний вітер, дерев'яне приміщення цеху спалахнує й згоріло вміть, немов сірник.

Хтозна, чим би все це скінчилося для Бойка і Юрова, якби не врятував випадок. Через день по тому багатьох полонених пригнали в порт і відправили у Францію. На сухогрузі обидва вирішили незамітно триматися разом. І в порту Сен-Мало їм таки вдалося прохнутися в один товарний вагон. Якою ж радістю засіяли друзі, коли в їхній закуток між величезними контейнерами погравив і Григорій. Що Вікторів — не рядовий військовополонений, а командир ескадрилі — тримався в концтаборі остероль лише тому, що й тут боявся зради, вони дізнаються згодом, а тим часом обидва вирішили якось зблизитись із мовчазним співвітчизником. Уночі, коли охоронці задропали в тамбурах, Бойко, щоби ненароком, випустив з кишені кравецькі щипці, які прихопив з собою ще в комерційній майстерні. Якось хвилю тривало ітило мовчання.

— Хлопці, я з вами. — нарешті твердо мовля Григорій. — Нас же везуть з однієї каторги в іншу, можливо, іще жорсткішу. Бо не з медом їм там, — кивнув головою в бік півночі.

Раділись, по черзі перегризали щипцями колючий дріт, яким був густо загратований люк вагона. Віткати вирішили аночі, або, на крайній випадок, під час дощу. Але не так сталося, як гадалось. На залізничній станції в Ліоні оглядач вагонів, певно, російський емігрант, зачувши в потягу рідну мову, несподівано гукував:

— Вітайте, хлопці! В горах — свої, партизани. Надвечір пішов густих осінній дощ. — Пора, — сказав Григорій і першим вистригнув через люк.

Коли зійшлися, виявилось, що Бойко вивихнув ногу. Попки Юров шукав палицю, Вікторів як заврацький костоправ, уклав суглоби на місце. Здавалось Володимиру, що біль полишила його ще в ту мить, як Григорій, порвавши свою сорочку на стовжки, міцно перетягнув йому ногу...

Лиш на світанку надбидали стіжок сіна. Перевчивши в ньому, не зчулись, які розвідники. У видолнку, рукою подали, мирно дримало невелике село.

— Якби дахи соломи, то й не відрізняв би його від нашого, українського. — у глибокій задумі проказав Бойко.
І кожен згадав у ту хвилину своє, рідне, казкове далеке село на Батківщині. Од цієї згадки, певно, й потягнуло усіх трьох спробувати щастя от у тому, крайньому, найвіддаленішому від інших будинку.

Юров обережно прочинив у високому дощатому паркані хвіртку. Вона ледь рипнула, і старенький чоловік, що сідів неподалік на східях рундука, підвів на гостей здивовані очі. Услідивши в кінці двору криницю, усі трое змахали руками від неї до рога, дай, мовля, напиться. Француз кивнув головою, пружно звівся і кутко вінні з хати графин вина, склянки. Хлопці сміливо підступили ближче, перезирилися: випити міцного означало втратити останні сили. «Ні», — знову показав господареві у бік криниці. Подіючи воду, рухливий дідок наполегливо про щось у них допитувався. Але французької ніхто з гостей не знав. Господар швидко зрозумів це і виразно мовив:
— Алемап, ісаньбойол, полен, рус?

Зауважив у відповідь «рус», він кинувся обіймати вітківців, тиснути їм руки. «О, рус камрад бон» (російський товариш хороший). — кілька разів повторив і чомусь заплакав. Потім знову заметушився, покликвав дружину, мовляв, удвох гостинно просимо в дім. Попки хлопці передодягалися в суху домашню одіж, а хазяйка накривала стіл, її чоловік включив радіоприймач. Москову він знайшов сам, по знаменитому голосу Леяітана. Дивлячись, якою радістю висвітлюють змучені обличчя радянських людей, француз плескав у долоні, знову обіймав дорогих гостей.

(Далі буде).

КОР.: — Іване, будь ласка, розкажіть про організаційну роботу райкому.
І. ХМАРА: — 17 січня на засіданні районного комітету комсомолу було прийнято постанову про проведення Ленінського

Розмова велася по суті справи. Комісія, яку очолював член районного штабу, голова правління господарства Дмитро Леонітович Горшак, відзначила, що до нинішньої атестації комсомольська організація прийшла з неаби-

організації багато в чому визначається авторитетом її ватажка. У Віктора він надійний.
КОР.: — Однак хід Ленінського заліку, певно, заслідив не лише успіхи, а й окремі помилки та прорахунки?

перетворюється на цілком формальний документ.
Враховуючи побажання членів атестаційної комісії, спілчани підприємства вирішили надалі ПОКІНЧИТИ з такою практикою.

ЛЕНІНСЬКИЙ ЗАЛІК

...І З'ЯВИВСЯ ЦІКАВИЙ ЗАДУМ

ЗАДУМ

заліку. Тоді ж затверджено районний штаб по його проведенню, куди увійшли секретар райкому Компартії України Г. Л. Кужімова, голова колгоспу імені Щорса Д. Л. Горшак, наставник молоді за службеним учителем республіки Г. М. Персбійніс; до штабу увійшли також перший секретар районного комсомолу П. Малий, секретар парторганізації міжгосподарської птахофабрики Л. Мохненко, секретар комітету комсомолу колгоспу «Перше мая» А. Новиков та інші.

Штаб визначив для кожної організації час і місце проведення атестації, призначив відповідальних. Атестація в районі почалася 24 січня і триватиме рівно місяць.

КОР.: — Оже, сьогодні можна вже говорити про деякі попередні підсумки атестації?

І. ХМАРА: — Мені довелось бути під час проведення громадської атестації у колгоспі імені Щорса, де й почався її перший тур.

У комсомольських організаціях області проходить громадсько-політична атестація. Учасники Ленінського заліку зобов'язані на нинішній рік, вносять нові іні-

каві і корисні пропозиції тощо. Про те, як проходить Ленінський залік у Малови́сківському районі, нашому кореспондентові розповів другий секретар райкому ЛКСМУ Іван Хмара.

якими успіхами. Вона зміцнила організаційно, про що засвідчують ті хороші справи, які вже є на її рахунку, зросла кількісно вдвоє. На минулорічній XXV районній партійній конференції комітет комсомолу критикували за те, що в господарстві формально працює школа комсомольської політосаіти. Нині це питання спілчани теж вирішили.
КОР.: — Що ж допомогло їм у цьому?

І. ХМАРА: — Тут заслуга передусім Віктора Сичака, якого комсомольці обрали своїм ватажком у жовтні минулого року. За короткий час він упорядкував облік членів організації, її структуру — створено дві організації на правах первинних. Та найважливіше те, що люди тягнуться до Віктора, підтримують його. Авторитет

І. ХМАРА: — Атестаційні комісії підходять принципово до оцінки роботи по виконанню комплексних планів учасників заліку. Ось лише один приклад, з яким я зіткнувся, побувавши під час атестації на дільниці контролюючиміриювальних приладів і автоматики цукрозаводу Малови́сківського цукрокомбінату. В ході її виявилася така картина. Щороку в різні підрозділи комбінату приходять улітку або восени чимало молоді, яка ще вчора навчалася в школі або профтехучилищі. Змінюється життя юнаків та дізчат, а ось комплексні плани залишаються тими ж самими. Тобто вони не враховують цих змін. Певно, що такий план не може надалі бути помічником комсомольця у його вихованні й самовихованні, а

Вів розмову П. СЕЛЕЦЬКИЙ.

ЮНІСТЬ — ЗА МИР

МОСКВА. (Кор. ТАРС). На інтернаціональну валту солідарності з зарубіжними ровесниками — борцями проти зла прахобієс і реакції стала разом з своїми шкільними товаришами-комсомольцями червоногалустива парадія столни. Сьогодні урочистими зборами і зйїжками на честь дня юного героя-антифашиста відкрився в дружинах і організацях ВЛКСМ XVII форум піонерів і комсомольців-школярів Москви «Юність у боротьбі за свободу і мир».

Цікава і різноманітна його програма. Школярі візьмуть участь у трудових акціях солідарності і збираннях підписів під відозвами на захист миру. Пройдуть мітинги під девізом «Не війни!», зустрічі з ветеранами комсомолу і

піонерського руху, відбудуться концерти політичної пісні і конкурси політичного плаката. Про свою діяльність відзвітують перед товаришами активісти більш як 850 шкільних клубів ітернаціональної дружби.

Немало добрих починань на рахунок юних. Тільки за два останні роки на суботниках і недільних школярі заробили понад тридцять тисяч карбованців. На ці кошти, зокрема, відправлено посилки з одягом, підручниками, іграшками ровесникам В'єтнаму і Камбоджі, Афганістану і Лівану. Яскравим оглядом наступності ітернаціоналістських традицій стала широко розгорнута в загонах і дружинах операція солідарності з юнаками і дівчатами Нікарагуа і Венесуели.

БЕРЛІН. Трудова молодець НДР з честю виконала зобов'язання по успішному здійсненню народногосподарського плану 1983 року. Про це говорить в листі, надісланому центральною радою СВНМ Генеральному секретареві ЦК СЕПН, Голові Державної Ради НДР Е. Хонеккеру.

У листі зазначається, що в результаті численних ініціатив членів СВНМ на заводах, фабриках, у сільськогосподарських кооперативах зекономлено більш як 103 млн. годин робочого часу. Виконуючи взяті зобов'язання по економії сировини і матеріалів, юнаки і дівчата добились економічного ефекту на суму більш як 2 млрд. марок. Члени Сплік працюють на десятках тисяч різних народногосподарських об'єктів.

Учасники руху молодих виробничиків зібрали в минулому році більш як півмільйона тонн металолому і понад 100 тис. тонн легированої макулатури. Великих успіхів добились молодіжні бригади на будівництві газопроводу Уренгой-Ужгород, а також на електрифікації залізниць НДР.

СОФІЯ. У Варні відкрився XVII зустріч молодих передовиків сільського і лісового господарства, харчової промисловості, в якій беруть участь понад 4 тисячі чоловік, у тому числі представники європейських соціалістичних країн, включаючи Радянський Союз. У ході зустрічі буде проведено навчальні заняття по ознайомленню з прогресивною технологією, досягненнями науково-технічного прогресу в цих галузях народного господарства, відбудеться обмін передовим досвідом по професіям.

УЛАН-БАТОР. Кор. ТАРС Володимир Серов передає: кузнецю кваліфікованих робітничих кадрів став найбільшій в Азії гірничо-збагачувальний комбінат «Ерденет», збудований з участю СРСР. Тут організовано комплексний центр виробничо-технічного навчання молодих гірників. Назначив в ньому вже за-

ЖИТТЯ МОЛОДИ ЗА РУБЕЖЕМ

вершили близько десяти тисяч монгольських юнаків і дівчат, які з допомогою передовиків виробництва, досвідчених наставників оволоділи секретами професійної майстерності. Багато з них підвищили свою кваліфікацію, освоїли кілька суміжних професій. Усе це дало можливість трудівникам передового підприємства по всіх показниках переkritи план минулого року і взяти добрий старт у новому році.

СІДНЕЙ. Молоді лейбористи Австралії виступають за ліквідацію всіх розташованих в Австралії американських військових баз, за вихід країни з воєнного альянсу в США, за заборону польотів над австралійською територією американських бомбардувальників «В-52» і заходжень в австралійські порти військових кораблів США з ядерною зброєю на борту. Про це заявив на проведеній тут національній конференції Руху молодих лейбористів Австралії голова цієї організації в штаті Новий Південний Уельс Мартін Байрні.

ВІДЕНЬ. Наприкінці січня, за офіційними даними, кількість зареєстрованих безробітних в Австралії досягла більш як 190.700 чоловік. Це майже на 31.000 чоловік, або 19 процентів більше, ніж місяць тому. Тепер рівень безробіття досяг 6,7 проц. працездатного населення країни. В особливо тяжкому становищі опинилася молодець. Наприкінці січня 51.000 молодих людей віком до 25 років були позбавлені права на працю. Це майже на 13 процентів більше, ніж у грудні.

(ТАРС).

Перемогла «Дружба»

Активізувавши роботу по військово-патріотичному вихованню, учнів, дисципліну та комсомольські активисти нашої школи ведуть її в кількох напрямках. Нині в кожному класі проведено бесіди на тему: «Боротьба КПРС і Радянської держави за гарантування міцного миру та безпеки народів, за усунення загрози ядерної війни», «Агресивний мілітаристський курс США — головна загроза справі миру та безпеки народів». На уроках мужності згадуються ленінські заповіді про захист соціалістичної Вітчизни. Колишні фронтовики розповідають про героїчні традиції Радянських Збройних Сил.

загарбників. А потім старшокласники розділилися на чотири команди — «Товариш», «Дружба», «Прикордонник» та «Ромашка». Юнармійці демонстрували свою майстерність з фізичної та військово-технічної підготовки, взяли участь в конкурсній історії і строю. На вогнево-рубежній найкращі успіхи мали члени команди «Дружба».

За програмою місячника оборонно-масової роботи до кінця лютого триватимуть змагання з військово-технічних видів спорту, зимового багатоборства ГПО.

М. ЧУБ, учитель Перегоніської середньої школи, Голованівський район.

На старті Юнармійці

Питання військово-патріотичного виховання школярів у нашій десятирічній невіддільній від загального навчального процесу. Передусім ми дбаємо про те, щоб була на високому рівні початкова військова підготовка. Юнармійці складають нормативи комплексу ГПО, вивчають зброю, беруть участь у військово-спортивних іграх «Зірниця» та «Орля», востанованих змаганнях «Нумо, хлопці!».

У ході підготовки до цих заходів наші вихованці складають залізничний залізничний оборони. До їх послуг навчальні кабінети, містечко ЦО. Старшокласники, наприклад, вчаться користуватися індивідуальними та колективними засобами захисту, приладами хімічної та радіаційної розвідки. Теоретичні заняття поєднуються з практичними. А учні молодших класів на уроках ЦО виготовляють прості засоби захисту організму від ханя, тренуються в умінні швидко і правильно одягати протигази і респіратори.

П. ШУЛЬГА, військовий керівник Олександрійської СШ № 10.

НА АДРЕСУ ЧЕРВОНИХ СЛІДОПИТИВ

Книга Євгена Долматовського «Зелена брама» об'єднує серію читачів різного віку, учнів школи — наших ровесників у першу чергу. З часу виходу книги у світ збільшився потік листів на адресу червоних слідопитів нашої школи. Надходять спогади ветеранів, посылки із книгами, сувеніри.

Цінну посилку школа отримала цими днями від ра-

дичає неознайомий нам людина — учасника боїв за Підвисоке, піні художника Григорія Максимовича Бордарики. Живе він у Ростовській області. Прочитав книгу «Зелена брама» і вирішив надіслати в нашу школу вісімнадцять картин, виконаних олівцем. Ці полотна поновлять експозицію сільського музею.

Добре ілюстровану книгу про життя і творчу діяльність весільно відомого письменника Михайла Шолохова надіслав на адресу підвисоцьких школярів ще один ветеран війни —

Іван Жмайло з Донського краю.

Л. БОНДАР, учениця, комсомолка, с. Підвисоке.

ПРИЙШЛО ПОПОВНЕННЯ

Доброю традицією на Олександрійській швейній фабриці стало проведення вечорів посвятити в робітничий клас. Позавчора в урочистій обстановці 11 швачок-мотористок і спуссар-ремонтників, які влились у трудову сім'ю під-

приємства, поклялись гідно продовжувати справу старших поколінь.

З теплими словами привітання до молодих виробничиків звернувся вчора сещора, завідувач клубом фабрики, комсомолка Тетяна Карпенко, естеран праці, кавалер срдена «Знак пошани» представальниця Л. О. Літнік. Начальник відділу кадрів В. М. Колуга зачитала наказ про зарахування їх робітничими фабрики і вручила їм трудові книжки.

К. ПОВЕЛЬКО, м. Олександрія.

ТУРНИРНЕ ТАБЛО

▲ В Адлері відбувся перший тур чемпіонату Радянського Союзу з велосипедного кросу. В складі збірної України на цьому престижному турнірі виступали вихованці ніровоградського тренера О. І. Заворотнього — представник спортивного клубу «Зірка» Федір Ярошун і

учень машинобудівного технікуму Борис Томах. Наші земляни виконали нормативи майстрів спорту СРСР.

▲ Кандидат у майстри спорту з Олександрії Андрій Бурцев на першості республіки з плавання, що проходила у Харкові, подолав стометрівку вільним стилем за 54,55 секунди. Цей показник кращий за майстерський норматив.

Приз ЮНЕСКО — Шаваршу Карапетяну

Міжнародний комітет ЮНЕСКО на своєму засіданні в штаб-квартирі ЮНЕСКО в Парижі присудив приз «Фер Плей» відомому радянському спортсменові Шаваршу Карапетяну. За свій благородний подвиг Карапетян, що врятував двадцять людських життів, був раніше нагороджений орденом «Знак Пошани», йому також було присвоєно звання за-

служеного майстра спорту СРСР. Про самовідданість і мужність спортсмена, котрий прийшов на допомогу пасажирам тролейбуса, що опав із дамби на дно водоему, повідомлялося в пресі. На знімку: Шаварш КАРАПЕТЯН із дружиною Неллі на площі імені В. І. Леніна в Єревані. Телефото Г. БАГДАСАРЯНА.

Чемпіони Олімпіади

Сараєво, 10. (ТАРС). Сергій Фокичев (СРСР) — чемпіон Олімпіади у швидкісному бігові на ковзанах на 500 метрів.

Срібна медаль у Юеїкі-ро Кітацави (Японія), бронзова — у Гастана Буше (Канада).

ПРИСПУЩЕНІ ПРАПОРИ

Сараєво, 10 лютого. (ТАРС). У зв'язку з коштиною Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Ю. В. Андропова в Олімпійському селіщі, де живуть учасники XIV зимових Олімпійських Ігор, сьогодні приспущено прапори СРСР, Югославії і Міжнародного Олімпійського комітету.

Президент Міжнародного Олімпійського комітету Х. А. Самаранч висловив щире співчуття представникам Радянського Союзу на іграх. Члени радянської делегації провели траурний мітинг, присвячений пам'яті Ю. В. Андропова.

Паступний номер «Молодого комунар» вийде 12 лютого н. р.

Редактор Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой комунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

НАША АДРЕСА: 316050, МСП, м. Кировоград, вул. Пуначарського, 26.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділів комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолаборації — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; наториторської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у півторозчетвер і суботу. Друкарня імені Г. М. Дмитрова видавництва «Кировоградська правда» Кировоградського обкому Компартії України м. Кировоград, вул. Глібини, 2.